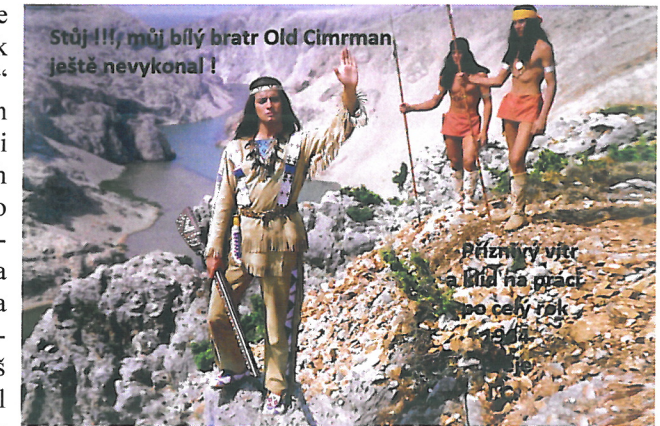

Jára Cimrman – pionýr českého trampingu

Ve snaze o zachování celistvosti rekonstruovaných dějů pracně vydobytých z Cimrmanova deníku jsme záměrně opomenuli a k pozdějšímu publikování odložili témata, která by rušila plynulost předkládaného textu a zároveň i rozměľňovala obsah našich závažných vědeckých pojednání zachycených v minulých kapitolách.

V dnešní kapitole se vrátíme na samý počátek Mistrova pobytu v „jeho“ Rovech, kdy Cimrman obýval ve společnosti několika blíže neurčených hus tehdy ještě Husího strážce. Pozorného a zvědavého čtenáře mohla již tehdy napadnout řada zajímavých a praktických otázek, které si náš vědecký tým marně kladl již v dětství (kupříkladu při sledování filmů natočených na motivy románů Karla Maye : kam

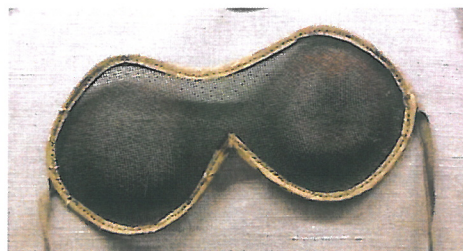

Cimrmanovo originální PF z prosince roku 1963 !!! (součást zmiňovaného zásadního objevu). Text Stůj !!!, můj bílý bratr Old Cimrman ještě nevykonal! Příznivý vítr a klid na práci po celý rok 1964 přeje J.C. původně napsaný na psacím stroji zn. Consul, byl zvýrazněn z důvodu publikování v roce 2017 černým zvýrazňovačem zn. Centropen.

na skalnatém ostrohu vypínajícím se nad Rio Pecos vyměšovat, jaké hygienické potřeby používali apod.). Vzhledem k faktu, že Jára Cimrman byl na rozdíl od hrdinů mayovek reálně existující, statný, a v počátku pobytu na Husím strážci i dobře živený muž v nejlepších letech, zaměřili jsme svůj archeologický výzkum právě na lokalitu Husího respektive Žabího strážce. Vzhledem k povaze terénu a již letitým zkušenostem našeho týmu, jsme si vystačili pouze se třemi sondami a vyhnuli se tak jakémukoliv zbytečnému a nechtěnému narušení vzácných sedimentů. Již tato třetí sonda, zavedená ve slibném sektoru B 12, odhalila v hloubce 63 cm to, co jsme tušili a hledali - zhruba třiceticentimetrovou vrstvu, kterou jsme původně nazvali „Járův humus“ a později přejmenovali z důvodů potřeby publikování na „Járovu hnědozem“ (tento, byť lehce upravený, termín – „Cimrman’s brownearth“ - se objevuje od roku 2017 i v zahraniční odborné literatuře). Vědecké zprávě nepřísluší líčení emočních prožitků vědeckého týmu, přesto nám dovoluete, abychom pro jednu tuto zásadu porušili – stáli jsme hodnou chvíli tiší, plni dojetí a piety „tváří v tvář“ tomu jedinému biologickému, co nám z Cimrmana zbylo. Tak tohle, tohle nám třem a potažmo vám všem, vážení přátelé, Mistr po sobě zanechal !

Pečlivým rozbořem odkryté vrstvy Járovy hnědozemě, která se nerovnoměrně

rozprostírala na ploše necelého 1 m², kdy nejvyšších hodnot vrstvení dosahovala ve středu zmíněné plochy (uvedených 30 cm), jsme si ověřili mnoho předpokládaných faktů. Mikroskopický rozbor prokázal jednoznačně obsah drobných úlomků ohlodaných a rozkousaných husích kostí, čímž stvrdil platnost faktů vyčtených z Cimrmanova deníku a v druhém plánu i poukázal na Cimrmanův předpokládaný dobrý zdravotní stav (soudě podle pevného, a tedy zdravého, chrupu). Absence většího počtu úlomků žabích kostiček vypovídá nejspíše o Cimrmanově vzrůstající nechuť k tomuto způsobu stravování respektive o nedostatku těchto obojživelníků, jenž se posléze stal jednou z příčin jeho odchodu .

Ochranná pomůcka pro překonání Svědivého – dnes Komářůho - dolu při Cimrmanově vynuceném odchodu ze Žabího strážce na Čáp (tehdy ještě s dlouhým).

Velmi nás potěšila také absence organických zbytků peří, kteréžto v odpadní jámě dle naší hypotézy rozhodně skončit nemělo. Zdánlivě s ničím nesouvisející poznámka ze strany 3 Mistrova Rukopisu Roverského „...přesypav zbytek pšenky do druhého pytle ...“ nás přivedla na myšlenku dalšího logického a praktického využití husího hejna. Cimrman se snažil udržet přechovávané opeřence v masitém, vykrmeném stavu a z těchto, přízniveji si, poněkud prvoplánově zjištěných důvodů, je krmil pšenicí. Peří ze snědených hus ukládal následně do prázdného pytle. Po spotřebování zásoby pšenice měl Jára k dispozici dva adekvátně velké pytle a dostatek kvalitního husího peří. Jednoduchou úpravou vnitřního pytle a jeho zasunutím do vnějšího obalu pak vytvořil první jednodurkový spací pytel na světě, jehož náplň se stalo pochopitelně dostupné husí peří !!! Ano, přátelé, i za vynález spacího pytle tedy vděčíme našemu Velikánu!

Jak byl se službami svého pytle Cimrman následně spokojen, nevíme. Deník nám v tomto směru na stranách 3 až 12 nepřináší žádnou informaci. Průlom nastává až na straně 13, kde je na okraji stránky načrtnuto toto výmluvné čtyřverší :
„...když roztočí to roztočí, tu slzy štípou do očí, kam by to spaní dále špelo, v tom pytlí svědí celé tělo ...“ Domyslíme – li obsah uvedené veršované, dojdeme ke zcela neznámému a doposud nepublikovanému faktu, že Jára Cimrman byl nejen prvním českým tvůrcem a uživatelem spacího pytle, nýbrž i prvním doloženým českým alergikem !!! (po nechutných tahanicích s rakouskou stranou jsme nuceni předchozí větu poopravit – prvním česko – rakouským alergikem).

Hned následující stránka 14 poukazuje na Mistruvu známou a imponující schopnost okamžitě a originálně reagovat na nastalou krizovou situaci. Byť se nám podařilo rozluštit jen ubohý zlomeček textu této, pro výklad historie trampingu, důležité strany, výpověď průzračného dvojverší nedovoluje zůstat na jakýchkoliv pochybách :
„ ... už můj pytel zdobí dutohlávka sobí ...“ Nemoha již dále používat

Sonda č. 3, sektor B 12 : svrchní vrstva podloží s bohatým nálezem již v hloubce 10 cm odkryvu objektu - stav po začistění .

za náplň spacího pytle z důvodu alergie peří, přešel Cimrman plynule na duté vlákno !!! Jednoduché a současně geniální řešení. Nové pytle získal snadno od přicházejících venkovanů a dutohlávky v okolí Čápu (později Čapu), kam mezitím Cimrman přesídlil, bylo dostatek. Mistrovu alergii i celosvětovou premiéru použití dutého vlákna pak definitivně potvrdil nečekaný a vpravdě zásadní nález, o němž vám budeme referovat v příštích kapitolách – máte se na co těšit, vážení přátelé. V jedné z dochovaných listin zmíněného nálezu Cimrman píše:

Óda na pytel (Vzpomínka na R7D)

PRO TONINU A

Nás bylo osm alergiků

netušících v co nás peří změni

A stačilo pár okamžiků

v dutém vláknu žádný problém není

...

Zda se jednalo o Cimrmanovu báseň nebo dokonce o píseň (v pravém horním rohu nacházíme Cimrmanovým rukopisem dopsanou poznámku, u níž nemůžeme pro nečitelnost textu věrohodně určit, zda jde o Cimrmanovo věnování neznámé Antonii A., nebo o označení tóniny A dur : *PRO TONINU A.* respektive *PRO TÓNINU A.* Z básně či písně se bohužel dochovala jen tato první strofa, zbytek listu chybí, byv zkonsumován půdními hlodavci.

Jak naložil Jára se svým nevyhovujícím pytle, nevíme. Hledání Járova pytle (či lépe řečeno toho, co z něj zůstalo) jsme se, vzhledem k nereálnosti nálezu, vzdali. Domníváme se totiž, že Cimrman svůj „svědicí pytel“ jednoduše přihodil do ohně. Chtěli bychom požádat vážené čtenáře a čtenářky, aby se pátrání po Mistrově pytlí vzdali. Jakékoli laické „takyvýzkumy“ by mohly napáchat nedozírné škody a postupně proměnit naše Roverky v jeden velký „claim“. Nechte, prosím, Járův pytel klidně odpočívat, zaslouží si to.

V závěru kapitoly věnované pionýrským zásluhám našeho Velikána se už jen letmo zmíníme o Járově posledním, zato velmi významném vynálezu, který má mimo svou důležitou užitnou hodnotu i zcela odlišný, mimořádný, až šokující význam. Cimrman byl totiž i vynálezcem a prvním tvůrcem karimatky ! O příčinách vzniku karimatky a vzešlých důsledcích se dozvíte v příštích pojednáních.

Ent

Pokračování příště - Cimrmanova máchovská variace